

ΕΡΙΣ.—Τυφλὸς εἶσθε ;—Κατὰ τίνος ὀργίζεσθε, κύριε ;  
—Μὲ ἐσπρώξατε !—'Εγὼ ;—Μάλιστα !—Εἶσθε μεθυσμέ-  
νος ;—Πῶς, μὲ ἐξύδρισας ; Ζήτησον συγγνώμην εἰδ' ἄλ-  
λως . . . τὸ ξίφος τοῦτο . . . —Κύριε, ἀστεΐζεσθε !—Δὲν  
ἀστείζομαι διόλου, πρέπει νὰ σὲ φονεύσω διὰ νὰ μάθης  
νὰ ζῆς.

ΑΙ ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΑΙ.—'Η ἐφεύρεσις τῶν καρφοβελο-  
νῶν ἀναφέρεται εἰς τὸν δέκατον ἐβδομὸν αἰῶνα. Ἀγγλὸς  
τις συγγραφεὺς λέγει ὅτι ἤκουσε ἡμέραν τινα τὸν πρέσβυν  
τῆς Σουηδίας ἐρωτῶντα δύο ἄλλους πρέσβεις τοῦ ἐνό-  
μιζον ὅτι ἐξωδεύετο περισσότερος χαλκός. —Εἰς τοὺς κώ-  
δωνας ἀπήντησεν ὁ εἷς. —Εἰς τηλεβόλα εἶπεν ὁ ἕτερος.  
—'Οχι, κύριοι, ὑπέλαβεν ὁ πρέσβυς τῆς Σουηδίας, ἡ με-  
γαλειτέρα κατανάλωσις τοῦ χαλκοῦ γίνεται εἰς τὰς καρ-  
φοβελόνας.

ΓΕΝΝΑΙΟΥΤΥΧΙΑ.—Δύο ἀξιωματικοὶ ἐλθόντες εἰς σφο-  
δρὰν διένεξιν μεταξύ των ἀπεράσισαν νὰ λύσωσι τὴν ἔριδα  
διὰ τῶν ὅπλων, ὅθεν καὶ ξιφουλκήσαντες ἐν τῷ ἄμα ἐτέ-  
θησαν εἰς ἀμυντικὴν θέσιν· πρὶν ὅμως ἐπιτεθῶσι κατ' ἄλ-  
λήλων εἰς ἐξ αὐτῶν κράζει πρὸς τὸν ἕτερον·—Δειλέ! ρί-  
ψον τὸ ξίφος !—Δὲν τὸ ρίπτω, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος μέχρις  
ὅτου ὑπάρχει ῥανὶς αἵματος ἐν ἐμοί. —'Ε, λοιπὸν ἐγὼ εἶ-  
μαι γενναιότερος σοῦ· ἰδοὺ τὸ ρίπτω.

## ΠΟΙΗΣΙΣ.

### ΑΣΜΑΤΙΟΝ.

'Σ τὸν κόσμον, ὡς εἰς θάλασσαν ἀκάτιόν τις νέον,  
ἀφέθην νὰ προσπλέω,  
Οὐδὲν πλὴν 'ς τὴν πορείαν μου ἀπήντησα ὄρχιον·  
Πρὸς τοῦτο πλὴν τί πταίω ;

'Ὡς εἰς λιμένα ἀσφαλῆ στὰς μητρικὰς ἀγκάλας  
ἀμέριμνος εἰσπλέω,  
Κ' εἰς τὸν λιμένα πλὴν αὐτὸν θεέλλας ἂν ὁ τάλας  
αἰσθάνομαι, τί πταίω ;

'Σ τὰς καλλονὰς τοῦ ἔαρος, εἰς τοῦ πτηνοῦ τὸ ἄσμα  
'Εγὼ θρηνῶ καὶ κλαίω·  
Καὶ περιφέρομ' ἔκτοτε νεκρὸν ὁ τάλας φᾶσμα·  
Πρὸς τοῦτο πάλιν πταίω ;

Εἰς τῶν ἀνθῶν τ' ἀρώματα, εἰς τῆς αὐγῆς τὴν ὀρόσον  
'Εγὼ δὲν ἀναπνέω.  
Τὴν λάβαν τῆς κολάσεως αἰσθάνομ' ἐγὼ πόσον  
χωρὶς ποσῶς νὰ πταίω . . .

'Ω, πταίω ἂν τὴν ἀγαπῶ, ὦ, πταίω ἂν σιμᾷ της  
φλογίζομαι καὶ καίω ;  
Καὶ ἂν ζωὴν ὁλόκληρον εἰς τὸ μειδίαμά της  
Προσβλέπω, πάλιν πταίω ; . . .  
Ω.

### ΑΙΝΙΓΜΑ.

'Ολοι θέλουν νὰ μὲ ἔχουν,  
Μ' ἀγαποῦν καὶ μὲ ποθοῦν,  
'Ολοι ἄνω κάτω τρέχουν,  
Νὰ μὲ πλάσουν προσπαθοῦν.

Παντοδύναμος ὑπάρχων,  
Καὶ τὰ πάντα συγκινῶν,  
Εἶμαι τύραννος καὶ ἄρχων,  
Τῶν ἀνθρώπων τῶν κοινῶν.

Κτῆμα γίνομαι κυρίως  
Τῶν βαναύσων καὶ ἀμαθῶν.  
Τῶν τιμίων πλὴν σπανίως,  
Πώποτε τῶν ἀγαθῶν.

Κεφαλὴ μ' ἐκόπη μία,  
Κ' ἄλλη μία παρεκεῖ.  
Γίνομαι ἀντωνυμία·  
Ποίου εἶδους ; . . .

Δ. Σ.

Τῷ λύτῃ τοῦ αἰνίγματος δωρηθήσεται ὁ Β'. τόμος τῆς  
μεταφράσεως τῶν Ἀρχμάτων τοῦ Βίκτωρος Οὐγώ.

### ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ ΙΑ'. φυλλ. Αἰνίγματος.

Τὸ τελευταῖον αἰνίγμα ἔλυσε ἡ Κυρία Σοφία Λογα-  
ράκη. Εἶναι δὲ ἡ νῆσος

Σαμο-Θράκη.